

Underbilag 1 til Bilag 13.

Den danske Dommerforening.

København, den 3. Februar 1928.

I Anledning af, at Justitsministeriet under 20. f. M. efter Anmodning fra det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven har udbedt sig en Udtalelse fra Dommerforeningen angaaende de i Lovforslagets §§ 67 og 89 indeholdte Bestemmelser om Udvidelse af Sognefogdernes Kompetence til at foretage Eksekutions- og Udpantningsforretninger, skal Bestyrelsen udtale følgende:

Bestyrelsen finder det rimeligt og naturligt, at Politimestrene, saaledes som foreslaaet i Forslaget, fritages for at udføre Udpantnings- og Eksekutionsforretninger. Man tillader sig dog, uagtet en Udtalelse herom ikke udtrykkelig er begæret, at gøre opmærksom paa, at den paatænkte Ordning vil medføre et ikke ringe forøget Arbejde for de Dommerkontorer, hvortil Forretningerne overgaar, særlig for de Retskredses Vedkommende, der omfatter større Købstæder. Selv om der i disse maatte findes kommunale Pantefogder, bliver der dog et ikke ringe Antal Udpantningsforretninger, som disse ikke er berettiget til at udføre. Dette Forhold vil sikkert paa mange Steder nødvendiggøre en Udvidelse af Kontorpersonalet.

Hvad Spørgsmaalet om Sognefogdernes Kompetence angaar, er Forholdet jo for Tiden dette, at Sognefogderne kan foretage *Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige*, uanset Beløbenes Størrelse og saavel i Løsøre som i fast Ejendom, jfr. Lov Nr. 91 af 1. April 1925, samt andre *Udpantninger* for Beløb indtil 100 Kr. inkl., dog ikke i fast Ejendom, jfr. samme Lov, og endelig *Eksekutioner* for Beløb indtil 100 Kr. inkl., dog ikke i fast Ejendom, jfr. Retsplejelovens § 480.

Den foreslaaede Udvidelse gaar ud paa, at de 100 Kr. forhøjes til 400 Kr. Bestyrelsen er af den Formening, at dette stærkt bør fraraades, idet Bestyrelsens almindelige Erfaring er den, at Sognefogderne særlig i de større Retskredse vanskeligt kan overkomme de Forretninger, der alt er henlagt til dem. De har ingen Regnskabspligt, er for Tiden end ikke pligtige at føre en Kassebog, stiller ingen Sikkerhed og er ikke undergivet nogen egentlig Kontrol, bortset fra den, Fogeden skal føre med Hensyn til den tilbørlige Fremme af Inddrivelsen af Amtstueskatterne. Det viser sig jævnlig, at der er Uorden med Hensyn til Oppebørslerne, og der foreligger Tilfælde paa, at der har været Kasseangler, der løber op til meget betydelige Beløb. Det er Bestyrelsen bekendt, at det er under Overvejelse at søge indført en Forpligtelse for Sognefogderne til at føre en Kassebog samt en Journal, men Bestyrelsen nærer Tvivl om, at dette vil lade sig gennemføre, og under alle Omstændigheder vil en saadan Foranstaltning gøre Varetagelsen af Hvervet mere byrdefuldt og yderligere forøge Arbejdet.